NU mai pot ascunde adevărul! New York Times: „teoriile conspirației” au avut dreptate în privința COVID-19, iar Fauci și experții au mințit întreaga planetă

24 august 2026 **plandemia covid-19** 4.8k vizualizări Comentarii

Timp de ani de zile, orice discuție despre posibilitatea ca virusul COVID-19 să fi scăpat dintr-un laborator din Wuhan a fost catalogată drept o conspirație periculoasă. Astăzi, într-o schimbare radicală de perspectivă, chiar și *The New York Times* admite că publicul a fost grav indus în eroare de către cei care trebuiau să ofere răspunsuri. Dovezi tot mai clare — de la e-mailuri interne și mesaje private pe Slack, până la anchete ale Congresului SUA — arată că unii dintre cei mai influenți oficiali și cercetători au orchestrat o campanie deliberată de dezinformare. Sub pretextul protejării imaginii științei, aceștia au redus la tăcere opinii avizate, au manipulat presa și au mușamalizat protocoale de siguranță teribil de laxe, lăsând populația să descopere abia acum adevărul din spatele pandemiei.

De când oamenii de știință au început să experimenteze cu agenți patogeni periculoși în laboratoare, lumea a trecut prin patru sau cinci pandemii, în funcție de modul de calcul. Una dintre ele, gripa rusească din 1977, a fost aproape sigur declanșată de un incident de cercetare. Unii cercetători occidentali au bănuit rapid că virusul neobișnuit fusese păstrat într-un congelator dintr-un laborator timp de câteva decenii, dar au păstrat tăcerea de teamă să nu creeze neplăceri.

Cu toate acestea, în 2020, când oamenii au început să speculeze că un accident de laborator ar fi putut fi scânteia care a declanșat pandemia de Covid-19, au fost tratați drept nebuni și ciudați. Mulți oficiali din sănătatea publică și cercetători de renume au respins ideea drept o teorie a conspirației, insistând că virusul a apărut de la animale dintr-o piață de fructe de mare din Wuhan, China. Iar când un ONG numit EcoHealth Alliance a pierdut o finanțare pentru că intenționa să efectueze cercetări riscante asupra coronavirusurilor la lilieci împreună cu Institutul de Virologie din Wuhan — cercetări care, dacă ar fi fost efectuate cu standarde de siguranță laxe, ar fi putut duce la scurgerea unui agent patogen periculos în lume —, nu mai puțin de 77 de laureați ai Premiului Nobel și 31 de societăți științifice s-au aliniat pentru a apăra organizația.

Așadar, cercetarea de la Wuhan era complet sigură, iar pandemia a fost cu siguranță cauzată de o transmitere naturală — părea, într-adevăr, să existe un consens.

De atunci, am aflat însă că, pentru a promova aparența unui consens, unii oficiali și oameni de știință au ascuns sau au minimalizat fapte cruciale, au indus în eroare cel puțin un jurnalist, au orchestrat campanii ale unor voci presupus independente și chiar au comparat note despre cum să-și ascundă comunicările pentru ca publicul să nu afle întreaga poveste. În ceea ce privește cercetarea din acel laborator din Wuhan, detaliile ieșite la iveală de atunci arată că măsurile de siguranță ar fi putut fi înspăimântător de permisive.

La cinci ani de la izbucnirea pandemiei de Covid, este tentant să considerăm toate acestea drept istorie veche. Ne-am învățat lecția despre siguranța în laborator — și

despre necesitatea de a fi transparenți cu publicul — iar acum ne putem concentra pe noi crize, cum ar fi pojarul și evoluția gripei aviare, nu-i așa?

Greșit. Dacă cineva mai are nevoie de dovezi că următoarea pandemie este la doar un accident distanță, poate consulta un articol recent din *Cell*, o prestigioasă revistă științifică. Cercetători, dintre care mulți lucrează sau au lucrat la Institutul de Virologie din Wuhan (da, exact aceeași instituție), descriu modul în care au prelevat probe de virusuri găsite la lilieci (da, exact același animal) și au făcut experimente pentru a vedea dacă acestea ar putea infecta celule umane și ar putea reprezenta un risc de pandemie.

Pare genul de cercetare care ar trebui efectuată – dacă e cazul să fie făcută vreodată – conform celor mai înalte protocoale de siguranță, așa cum au subliniat W. Ian Lipkin și Ralph Baric într-un eseu recent. Dar dacă derulați până la pagina 19 a articolului și priviți cu atenție, aflați că oamenii de știință au făcut toate acestea în condiții denumite „BSL-2 plus", o clasificare care nu este standardizată și despre care Baric și Lipkin spun că este „insuficientă pentru lucrul cu virusuri respiratorii potențial periculoase". Dacă un singur lucrător din laborator ar fi inhalat fără să știe virusul și s-ar fi infectat, este imposibil de prevăzut ce impact ar fi putut avea asupra orașului Wuhan, o metropolă cu milioane de locuitori, sau asupra întregii lumi.

Te-ai fi așteptat ca până acum să fi învățat că nu este o idee bună să testezi posibile scurgeri de gaz aprinzând un chibrit. Și te-ai fi așteptat ca revistele științifice de prestigiu să fi învățat să nu mai recompenseze astfel de cercetări riscante.

De ce nu ne-am învățat lecția? Poate pentru că este greu să admitem că această cercetare este riscantă acum și să luăm măsurile necesare pentru a ne proteja fără a admite, totodată, că a fost riscantă dintotdeauna. Și că, poate, am fost induși în eroare dinadins.

Să luăm cazul EcoHealth, acea organizație nonprofit pe care mulți oameni de știință au sărit să o apere. Când la Wuhan a izbucnit o epidemie provocată de un nou coronavirus

înrudit cu cele găsite la lilieci, iar cercetătorii au observat rapid că agentul patogen avea aceeași caracteristică genetică rară pe care EcoHealth Alliance și cercetătorii din Wuhan își propuseseră să o insereze în coronavirusurile de la lilieci, te-ai fi așteptat ca EcoHealth să tragă un semnal de alarmă în gura mare. Nu a făcut-o. Dacă nu ar fi existat cererile de acces la informații de interes public, scurgerile de informații și citațiile judiciare, lumea s-ar putea să nu fi aflat niciodată despre asemănările tulburătoare dintre ce s-ar fi putut întâmpla în interiorul laboratorului și ce se răspândea prin oraș.

Sau să luăm povestea reală din spatele a două publicații foarte influente care, la începutul pandemiei, au catalogat teoria scurgerii din laborator drept nefondată.

Prima a fost un articol din martie 2020 din revista *Nature Medicine*, scris de cinci cercetători de renume, care declara că niciun „scenariu bazat pe laborator" nu era plauzibil pentru virusul pandemic. Mai târziu însă, am aflat, prin intermediul citațiilor Congresului privind conversațiile lor de pe Slack, că în timp ce oamenii de știință susțineau public că scenariul este neplauzibil, în privat mulți dintre autorii articolului îl considerau nu doar plauzibil, ci chiar probabil. Unul dintre autorii acelei lucrări, biologul evoluționist Kristian Andersen, scria în mesajele de pe Slack: „Varianta scăpării din laborator este extrem de probabilă, pentru că ei făceau deja acest tip de activitate, iar datele moleculare sunt pe deplin coerente cu acest scenariu."

Speriați, autorii au cerut sfatul lui Jeremy Farrar, în prezent cercetător-șef la Organizația Mondială a Sănătății. În cartea sa, Farrar dezvăluie că a achiziționat un telefon de unică folosință (*burner phone*) și a organizat întâlniri pentru aceștia cu oficiali de rang înalt, inclusiv Francis Collins, pe atunci director al Institutelor Naționale de Sănătate (NIH), și dr. Anthony Fauci. Documentele obținute prin cereri de acces la informații de interes public de către organizația nonprofit *U.S. Right to Know* arată că cercetătorii au decis în cele din urmă să meargă mai departe cu redactarea unui articol pe această temă.

Acționând din culise, Farrar le-a revizuit proiectul și le-a sugerat autorilor să elimine ipoteza scurgerii din laborator într-un mod și mai categoric. Aceștia s-au conformat.

Andersen a depus ulterior mărturie în fața Congresului susținând că devenise pur și simplu convins că o scurgere din laborator, deși teoretic posibilă, nu era plauzibilă. Istoricele ulterioare ale chaturilor obținute de Congres îi arată pe autorii principali ai articolului discutând despre modul în care să-l inducă în eroare pe Donald G. McNeil Jr., care reflecta originea pandemiei pentru *The Times*, astfel încât să-l abată de la investigarea plauzibilității unei scurgeri din laborator.

A doua publicație influentă care a respins posibilitatea unei scurgeri din laborator a fost o scrisoare publicată la începutul anului 2020 în *The Lancet*. Scrisoarea, care califica ideea drept o teorie a conspirației, părea să fie opera unui grup de oameni de știință independenți. Era orice altceva numai asta nu. Datorită cererilor de documente publice făcute de *U.S. Right to Know*, publicul a aflat ulterior că, în culise, Peter Daszak, președintele EcoHealth, redactase și circulase scrisoarea în timp ce planifica modalități de a-și șterge urmele și le spunea semnatarilor că lucrarea „nu va putea fi identificată ca provenind de la o anumită organizație sau persoană". *The Lancet* a publicat ulterior o addenda în care dezvăluia conflictul de interese al lui Daszak ca colaborator al laboratorului din Wuhan, însă revista nu a retras scrisoarea.

Și au avut ajutor. Datorită altor cereri de acces la documente și citații ale Congresului, publicul a aflat că David Morens, un consilier științific superior al lui Fauci la Institutele Naționale de Sănătate, i-a scris lui Daszak că a învățat cum să facă „e-mailurile să dispară", în special e-mailurile despre originile pandemiei. „Suntem cu toții destul de deștepți încât să știm să nu lăsăm dovezicompromițătoare (*smoking guns*), iar dacă am avea, nu le-am pune în e-mailuri, iar dacă le-am găsi, le-am șterge", a scris el.

Nu este greu de imaginat cum ar fi putut începe încercarea de a înăbuși o dezbatere legitimă. Unii dintre cei mai zgomotoși susținători ai teoriei scurgerii din laborator nu puneau doar întrebări de bună-credință; acționau cu rea-credință, folosind dezbaterea privind originea pandemiei pentru a ataca știința legitimă și utilă, pentru a atrage atenția și a inflama opinia publică. Pentru cercetători și oficialii din sănătatea publică, strângerea rândurilor și demonizarea oricui îndrăznea să aibă o opinie diferită ar fi putut părea o strategie defensivă rezonabilă.

De aceea ar putea fi tentant pentru acești oficiali sau pentru organizațiile pe care le reprezintă să evite să analizeze prea atent greșelile pe care le-au făcut, precum și modurile în care, încercând să își facă o meserie atât de grea, ar fi putut ascunde informații relevante și chiar induce publicul în eroare. O astfel de autocritică este deosebit de inconfortabilă acum, când un copil nevaccinat a murit de pojar, iar absurdități anti-vaccin sunt lansate chiar de la cel mai înalt nivel al guvernului federal. Însă un efort stângaci și neinspirat ca acesta nu doar că a eșuat, dar a avut efectul opus. Aceste jumătăți de adevăr și manipulări strategice au făcut ca celor cu cele mai rele intenții să le fie mai ușor să pară de încredere, discreditând în același timp instituții importante în care mulți oameni lucrează cu bună-credință în interesul public.

După ce câțiva jurnaliști perseverenți, un mic ONG care a făcut demersuri bazate pe Legea privind libertatea de informare (*FOIA*) și un grup independent de cercetători au adus aceste probleme la lumină, urmați de o anchetă a Congresului, administrația Biden a interzis în cele din urmă organizației EcoHealth să mai primească finanțări federale timp de cinci ani.

Este un început. CIA și-a revizuit recent evaluarea privind modul în care a început pandemia de Covid, considerând o scurgere din laborator drept originea probabilă, deși cu un nivel scăzut de certitudine. Departamentul Energiei, care administrează laboratoare sofisticate, și FBI-ul au ajuns la această concluzie încă din 2023. Însă există cu siguranță mai multe întrebări la care guvernele și cercetătorii din întreaga lume trebuie să răspundă. De ce a fost nevoie să treacă atâta timp pentru ca publicul german să afle că, încă din 2020, Serviciul lor Federal de Informații susținea originea dintr-o scurgere de laborator cu o probabilitate de 80 până la 95%? Ce altceva ni se mai ascunde despre pandemia care, acum jumătate de deceniu, ne-a schimbat tuturor viața?

Până în ziua de azi, nu există dovezi științifice solide care să excludă o scurgere din laborator sau care să dovedească faptul că virusul a apărut din contactul om-animal în acea piață de fructe de mare. Puținele articole citate în sprijinul originii din piață au fost

scrise de un grup restrâns de autori ale cărui componențe se suprapun, grup din care fac parte și cei care nu au spus publicului cât de grave erau, în realitate, îndoielile lor.

Doar o conversație onestă ne va ajuta să mergem mai departe. La fel ca în orice alt domeniu cu potențialul de a provoca daune la scară globală, cercetarea asupra agenților patogeni periculoși și potențial hiper-transmisibili nu poate fi lăsată pe seama autoreglementării sau a unor reguli laxe și ușor de ocolit, așa cum se întâmplă în prezent. Obiectivul ar trebui să fie un tratat internațional privind siguranța biologică, dar nu trebuie să rămânem blocați până când apare unul. Revistele de top ar putea refuza să publice cercetări care nu respectă standardele de siguranță, așa cum refuză cercetările care nu respectă standardele etice. Finanțatorii — fie că sunt universități, corporații private sau agenții publice — pot favoriza studiile care utilizează metode alternative, cum ar fi pseudovirusurile inofensive și simulările pe calculator. Doar acești pași ar ajuta la descurajarea unor astfel de cercetări periculoase, fie aici, fie în China. Dacă unele cercetări riscante sunt cu adevărat de neînlocuit, ele ar trebui supuse celor mai înalte condiții de siguranță și desfășurate departe de orașe.

S-ar putea să nu știm exact cum a început pandemia de Covid, dar dacă au fost implicate activități de cercetare, asta ar însemna că două din ultimele patru sau cinci pandemii au fost provocate de propriile noastre incidente științifice. Să nu o provocăm și pe a treia.

Știrile sunt sub cenzură! Sprijiniți OrtodoxINFO!

Guvernul nu dorește aflarea adevărului despre lovitura de stat și îngenuncherea României. Încercăm să menținem viu acest site și să vă punem la dispoziție informații care să facă lumină în cea mai mare provocare pe care o trăim. Jurnalismul independent al portalului OrtodoxINFO funcționează strict cu ajutorul cititorilor. Ne puteți sprijini printr-o **donație bancară** **sau prin PayPal, completând formularul de mai jos.**

DONAȚIE LUNARĂ | DOAR ACUM

€5 | €10 | €20 | Altă sumă

Donați

Mulțumim celor care ne-au ajutat până acum!